

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. VIII. Utrum Clericus Vasallus in Causa Feudali teneatur respondere
coram Domino Feudi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](#)

etiam censetur Clericis illius loci, id est, privilegium simpliciter concessum hominibus alicujus loci, comprehendit etiam Clericos illius loci C. *Dilecti de For. comp. cit. C. 2. de Consuet. & Can. si in adjutorum 7. dist. 10.*

§. VIII.

Utrum Clericus Vasallus in Causa Feudali teneatur respondere coram Domino Feudi.

SUMMARIUM.

288. *Variae DD. opiniones proponuntur.*
289. *Traditur ex SS. Canonibus & communissima DD. Ecclesiam & Clericos in causa Feudi secularis ad forum seculare trahi posse.*
290. *Rejicitur opinio afferens, Clericos solum obligari Consuetudinibus Feudatibus, non item Constitutionibus.*
291. *Item altera, tradens, in causa Feudali coram Laico respondere debere solum tunc, quando iudicio petitorio contenditur.*
292. *In causa tam Petitorij quam Possessorij Clerici coram Feudi domino seculari respondere tenentur, si lis est inter duos Vasallos, & dubium non est de Feudo: coram Paribus Curia, quando lis est inter dominum Feudi & Vasallum, & hic non negat, rem esse feudalem.*
293. *Si agitur non de Feudo, sed de reparacione damni aut injurie domino Feudi facienda, convenientius est Vasallus Clericus coram Judice Ecclesiastico.*
294. *Nec puniri potest corporaliter a seculari Feudi domino, vel de ejus criminis cognosci.*
295. *Actione personali, tametsi circa rem feudalem agatur, Clericus Vasallus solum coram Judice Ecclesiastico convenientius est.*
296. *Clericus Vasallus spoliatus restituendus est per Ecclesiasticum Judicem juxta non paucos. Probabiliter restitui potest etiam per Feudi dominum, si spoliator est Vasallus.*

297. Si Clericus Vasallus rem negat esse feudalem, ad eundus contra ipsum est Judex Ecclesiasticus.
 298. Uti etiam, si dominus Feudi vel Pares Curiæ sint suspecti.
 299. Solvuntur opposita.

288. Negant nonnulli, interque hos Barbat. in C. Cæterum s. de Judic. & Jacobin. de S. Georg. tr. de Feud. v. Dicti Vasalli n. 3, ubi cum multa argumenta pro sententia negante attulisset, subiungit, in secreto Juris posse teneri, quod opinio affirmans non sit bona in judicando; tutum tamen non esse ab ea tanquam communis recedere. Distinguit Curt. Jun. apud Schrader. tr. de Feud. p. 1. q. 2. n. 5. afferens, consuetudines feudorum vim quidem suam ad Clericos & Ecclesiás extendere, non tamen constitutiones Imperiales, quae Feudorum libris insertæ sunt.

289. Verum dicendum est cum communissima DD. Ecclesiā & Clericos in causa feudali ad forum seculare trahi posse, ita ut in hac causa coram domino Feudi, coram quo juramentum fidelitatis præstiterunt, etiamsi is sit laicus, conveniri possint ac debeant. Ita enim juxta communem Interpp. expositionem deciditur C. Ex transmissa. 6. § C. verum 7. de Foro comp. Ratio est: quia sub hac conditione à Jure approbata, feuda conceduntur, & in his, quae Clericus vel Ecclesia tenet à Principe in feudum, fungitur vice privati, & ipsi subjicitur, ac ejus vasallus dicitur. Et quia ex dominio directo feudi necessariò oritur jus cognoscendi causas ipsius, & feudarius accipiendo feudum, constituit se in ijs, quae sunt feudi, subditum domini, consequens est, quod ab ipso judicari possit, & Ecclesia feudum à seculari recognoscens, pariter agnoscat ejusdem jurisdictionem. Hinc, ut cum Bald. Afflct. Capyc. Curt. Jun. & Car. de Grassis loquitur Pignatelli tom. 5. consult. 21. n. 3. licet Imperator juret Ecclesiæ Romanæ fidelitatem, si tamen ipsa teneret ab eo feudum, foret ipsius vasalla, & teneretur ad ea, ad quae alij.

290. Neque hic admittendum est illud Curtij Jun. discrimen inter Consuetudines & Constitutiones feudales. Nam, praeter-

quam quòd Canones nullum discriminem faciant, constitutiones Imperiales naturam Feudi quodammodo informant, ut ait Schrader. *l.c.* atque ejus origini sunt annexæ, & Clerici feuda recipientes non tam Principum constitutionibus, quām suo pacto tacit ac ipso facto, dum feudum accipiunt, se se obligant ad ea, quæ feudo insunt sive ex consuetudine sive ex constitutionibus Principum, cùm semper ea, quæ de natura contractūs sunt, tacite acta atque converta presumantur. *L. cùm quid 3. ff. si cert. pet.*

291. Pariter non est recipiendum, quod aiunt cum Gloss. in *C. ex parte. 15. de For. comp. & in C. ceterum. 5. de Judic.* Host. *n. fin.* & Bald. *n. 1.* & 2. Laudens. ac alij, Clericos in causa feudalī coram laico respondere debere, si agatur judicio petitorio; secūs si possessorio, & in hoc adeundum esse ordinarium Judicem. Nam, ut communis DD. tradit apud Curt. Jun. *p. 7. de Feud. n. 23.* & Fachin. *L. 7. contr. c. 100. n. 1.* causa possessorij feudalis æquè, ac petitorij, terminanda est coram domino feudi, vel Paribus Curiæ, si possessorium adminiculatur petitorio, velut si ago remedio retinendæ aut recuperandæ, vel si peto alterum privari jure, quia occupavit rem à me possessam. Hinc enim paratur magnum commodum judicio proprietatis §. 4. v. *commodum Inst. de Interdict.* & *L. sicut. 8. §. 3. ff. si servit. vind.* Neque obest text. cit. *C. 15.* ubi non obstante, quòd reus causam possessorij feudalis à domino feudi decidendam esse replicasset, jussi sunt delegati SS. Pontificis in causa procedere. Nam, ut ibi notant Panor. *n. 14.* Curt. Jun. *l.c.* Fach. *l.c.* Duaren. *c. 20. de Feud. n. 7.* Emm. Gonzalez. in *cit. C. 5. de Judic. n. 7.* ibi erat specialis casus, quia vidua fuit iniquè spoliata possessione; contendebatque cum potenti adversario, & sic spoliatorem seu detentorem rei coram Jūdice Ecclesiastico poterat convenire, cuius interest viduas defensare, ut cit. *C. 15.* dicitur. Illud admittendum est, quod ait idem Bald. in *L. 3. C. si à non compet. Jūd.* quem cum Innoc. Curt. Jun. ac alijs sequitur Menoch. *remed. 3. rem. poss. n. 422.* & Pignatelli *l. c. n. 17.* adeundum esse non dominum feudi, sed ordinarium Judicem, si ratione possessionis va-

fallus

fallus ageret ad injuriam, vel ad poenam, vel ad interesse simpliciter, vel si ob possessionem, quia spoliatus est, ageret criminaliter: quia tunc non vertitur quæstio feudi.

292. Igitur quoad Clericum vasallum procedendum est juxta consuetudines & constitutiones feudales, & conveniri is pariter, ut laicus, debet vel coram domino feudi laico, si feudum est laicum, vel coram Paribus Curiæ, vel coram arbitris. Coram domino feudi, si quæstio sit inter duos vasallos, & non trahatur in dubium, utrum res sit feudalis, sed solum controvertatur, quis eorum sit potior in feudo. Coram Paribus Curiæ, si quæstio sit inter dominum & vasallum, & hic non neget rem esse feudalem, sed solum super dominio utili aliōve jure feudali litigetur. Coram arbitris, si dominus feudi pares Curiæ non habet, vel isti sint suspecti, aut in causa controversa testes esse debeant: cum tunc eligantur arbitrii. Sit tamen dominus feudi Pares Curiæ non habeat, litigandum esse coram ordinario, nec arbitros eligendos, contendunt Ponor. *in cit. C. 5. de Judic. n. 14.* & Aretin. *n. 28.* assertens, ita communiter tenere DD. Pignatelli *l. c. n. 13.* ac alij: quia, ut ajunt, quando modus à lege inductus servari non potest, debet res & jurisdictio redire ad naturam suam, præcipue cum jurisdictio feudal is, tanquam superinducta & præjudicans jurisdictioni ordinariæ, sit restringenda. Addunt text. *tit. 16. L. 2.* *feud. per pares curiæ, sicut lex Corradi dicit, dirimatur (contentio) si tamen pares habet:* ergo si pares non habet, quæstio remittitur ad dispositionem Juris communis, vi cuius adeundus est Judex rei ordinarius.

293. Hanc tamen decisionem de adeundo à Clericis domino feudi laico, tanquam Judice competente in causa feudali, variè limitant DD. Primo. Si agitur non de feudo, sed solum de reparatione injuriaæ aut dænni domino feudi facienda, solum coram proprio Judice Ecclesiastico Clericus convenientius est, juxta Farin. *L. 1. prax. crim. tit. 1. q. 8. n. 22.* Villalob. *com. opin. v. Clericus n. 70.* Pignatelli *l. c. m. 6. ac alios, & patet ex dictis n. 291.*

294. Secundò. Si Clericus feudatarius deliquit contra fidelitatem, non poterit à domino feudi laico puniri corporaliter: quamvis si delictum meretur privationem, feudo privari possit. Communis DD. quam allegat & sequitur Bonac. *disp. 10. de legib. q. 2. p. 1. §. 4. n. 4. & ad Bull. Cœn. c. 15. q. 16. sect. 1. pun. 6. n. 6. arg. c. 7. de For. comp. c. 5. de Judic.* Et Clem. *pastoralis de Sent. & re jud.* Quin non tantum personalis districtio laico prohibita est in Clericum delinquentem, quia conditio & status personæ Ecclesiasticae, cuius jura anteriora sunt & potiora jure feudi, hic præponderare debet, Innoc. & Butr. *in cit. c. 5. Panor. in c. nimis de Jurejur.* Marta *de Jurisd. cas. 82. n. 12.* ac alij apud ipsum: sed insuper, ut cum Imol. Innoc. ac plurimis alijs volunt Fagn. *in cit. c. 5. de Judic. à n. 29.* Pignatelli *L. c. n. 18.* Duard. *in Bull. Cœn. L. 2. can. 15. q. 11. n. 273.* Erasm. Cockier *de Jurisd. tom. 2. p. 3. q. ult. à n. 1.* si contra Clericum Vasallum agatur criminaliter, vel civiliter ad amissionem Feudi propter crimen, de hoc cognoscere nequit dominus Feudi, sed remittenda est cognitio ad ipsius Prælatum, tametsi Feudum sit paternum: eò quod de crimine Clericorum nec directè nec indirectè cognoscere queat laicus. Solent tamen Imperatores & Reges in Clericos vasallos, & ministros ac consiliarios inquirere, eosque pecuniaris poenis, depositione ab officio, & feudi privatione punire. Quam consuetudinem defendunt Borell. *de potestate reg. c. 71. n. 74.* Anguijan. *de legib. L. 2. controv. 21. n. 34.* Cenedo *in collect. Jur. Can. p. 1. collect. 37. n. 16.* Escobar. *de Ratiocin. c. 7. n. 7.* Cevallos tr. *de Cognit. per viam violent.* p. 2. q. 65. n. 14. Bobadilla *in Polit. tom. 1. lib. 2. c. 18. n. 99.* Aufrer. *in Clem. Pastoralis de offic. ordin. reg. 1. fallent. 27. & 28.* Chassaneus *in Consuet. Burg. §. Des Justices.* Suar. *L. 4. defens. Fidei c. 34. n. 26.* dum ait: videtur autem (hæc consuetudo) in hoc maximè fundari, quod tunc (Clerici) non considerantur, nisi sub respectu merè civili, & maximè, quia sub ea conditione & pacto ad ea ministeria & officia regia acceptantur: quod pactum nec contra exemptionem Ecclesi-

Ecclesiasticam, nec contra decentiam Ecclesiastici statūs, aut bonos mores esse videtur. Et ita est communī usū receptum & approbatum. Nec dissentit Laym. L. 4. Theol. mor. tr. 9. c. 5. n. 3. & in c. 7. de Foro comp. n. 4. & 5. Pariter Bellarmin. c. 35. contra Barclaium defendit factum Imp. Caroli V. Hermannum Coloniensem Archiepiscopum ad suum tribunal evocantis, dum ait, illum fuisse vocatum ut PrincipeM Imperij. Quòd si concessum sit feudum Ecclesiæ, uti in Romano Imperio concessum est Archiepiscopatibus, Episcopatibus, Abbatibus &c. & non immediate ipsi Clerico ut personæ singulari ac privatæ, per hujus delictum illo non privatur Ecclesia, sed tantum persona. Unde ad successorem transit feudum. tit. 40. L. 2. feud. quia delictum personæ non redundat in Ecclesiæ detrimentum. c. 76. de R. J. in 6. can. 3. 16. q. 6.

295. Tertiò. Juxta Innocent. in cit. C. 5. de Judic. n. 2. & Hostiens. n. 10. ac alios agendum est coram ordinario Clerici, ac per consequens coram Ecclesiastico Judice, & non coram domino feudi, si inter vasallos, vel dominum & vasallum actio est personalis, quæ non est super jure feudali, licet circa rem feudalem agatur; puta pigneratitiā, depositi, aliavē simili.

296. Quartò. Si Clericus vasallus spoliatus est, non agnoscit dominum feudi, ut tradit Innoc. l. c. Host. l. c. n. 4. & Joan. Andr. in cit. c. 5. n. 3. sed spoliator per Judicem Ecclesiasticum cogendus est restituere: quia hujusmodi violentus spoliator est sacrilegus, quod crimen est Ecclesiasticum. Can. 57. 16. q. 1. & c. conqueſtus. 16. de For. comp. Addunt, hoc procedere, tametsi dubium sit de spoliatione. Verùm cùm sacrilegium sit crimen mixtifici, ut infrà dicetur, adiri contra laicum poterit etiam Judex secularis ordinarius. Neque appetet, cur non & feudi dominus, tametsi jurisdictionem ordinariam non habeat, si spoliator pariter est vasallus: cùm, ut modò dictum est n. 269. sit Judex in possessorio judicio feudi, si hoc adminiculatur proprietati: nisi spoliator vasallus neget, rem, quâ vasallum alterum spoliavit, esse feudalem, ut mox dicetur.

297.

297. Quintò Adeundus est Clerici, si reus est, Judex ordinarius Ecclesiasticus, si dicit rem non esse feudalem, sed allodialem. Felin. Dec. Bald Angel. ac alij apud Menoch. l. c. à n. 425. Ratio patet: quia alias dominus feudi judicaret in propria causa contra L. un. C. ne quis in sua caus. Ac idcirco nec Pares Curiæ in tal casu judges esse possunt: quia qui negat dominum, negat & pares curiæ arg. L. qui jurisdictionem ff. de jurisd. unde cum causa tunc desinat esse feudal, terminanda erit, tanquam præjudicialis, coram ordinario. C. tuam de ord. cognit. qui si rem feudalem esse cognoverit, causam remittet ad dominum. Eadem est ratio de casu, quo quæstio est inter vasallum & non vasallum: quia tunc dominus non cognoscet, ne sit Judex in causa propria, sed ordinarius vasalli, si hic sit reus, cit. C. 5. de judic. & C. 6. ac 7. de For. comp. tit. 43. feud. 2.

298. Sextò denique adeundus erit ordinarius Ecclesiasticus contra Clericum reum, si dominus vel pares curiæ ex rationabili causa eidem sint suspecti, nec adsint alij pares curiæ, qui in locum ipsorum substituantur. Aut si pares curiæ in eadem causa debeant esse testes. tit. 16. feud. 2. & ibi Feudistæ. Aut si vasallus a domino justitiam consequi non potest. cit. C. 5. v. quamdiu parati fuerunt. & notant ibi Glossa, Panor. Aretin. Innoc. Hinc sive is malitiosè sive ex negligentia differat procedere, aliámve iustitiam cognoscendo aut judicando committat, ordinarius adiri poterit. C. ex transmissa 6. C. licet 10. C. ex tenore 11. de Foro comp. quia jurisdictionem à se excutit, qui eam denegat exhibere, ut ait Bald. in cit. C. 5. n. 2.

299 Assertioni sic limitatae non obstant ea, quæ l. c. opponit Jacobinus: sunt enim duntaxat textus Juris, quibus universim dicitur, Clericos à foro seculari exemptos esse: cum quo stat, quod in aliquo casu causaque particulari consentiente Ecclesia judicium laicorum subire teneantur, si videlicet specialis ratio id exigat, aut ita ferat pactum inter Ecclesiam & secularem potestatem initum; uti fit in susceptione Feudi. Sic bona Ecclesiastica

stica, quamvis à jurisdictione & onere quoconque seculari per se sint exempta, si tamen Clericis vel Ecclesiae dantur eā conditione, ut sub priori foro maneat, & oneribus civilibus prioribus subjecta maneat, eisdem subjecta manebunt: quia servare patrum est de jure naturae, neque pactis sic initis contradicit Jus Canonum, imò potius confirmat C. verum 4. de Condition. opposit. ubi id notant Panor. aliquique Interpp. Joan. Andr. & Hostiens. in C. verum de For. comp. Felin. in c. Ecclesia sanctae Mariæ de Constit. Ancharan. consil. 223. ac passim alij.

§. IX.

*An Clerici coram Judice laico conveniri possint
Actione Reali.*

S U M M A R I U M.

300. *Variæ opiniones DD. proponuntur.*
301. *Spectato Jure Clerici neque actione reali coram Judice laico conveniri possunt.*
302. *Solvuntur opposita.*
303. *Confuetudine multorum locorum contrarium practicatur.*
304. *Quandonam hujusmodi confuetudines sint validæ.*
305. *Quomodo ab aliquibus defendantur.*
306. *Conveniri coram Judice seculari actione reali possunt Clerici, si bona concessa sunt eā conditione, ut salva ipsi maneret sua juris dictio.*

300. Clericum actione personali coram Judice laico conveniri non posse, non tantum certum est inter DD. Catholicos, sed convenit etiam inter Heterodoxos, ut appareat ex ijs, quæ tradunt Bocerus de Jurisd. c. 3. n. 33. Ummius disp. 4. ad Process. Judic. th. 6. n. 32. Matth. Stephani L. 1. de Jurisd. c. 22. n. 12. 17. 28. & c. 31. n. 2. Et 5. ac alij. At si agitur super bonis temporalibus, conveniri eum posse actione reali, qualis est Rei Vindicatio, Confessaria, Negatoria, Publiciana, Serviana &c. præter Heterodoxos

Gg

con-